

بسم الله الرحمن الرحيم

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası Takipçilerinin “Fikrî” Sorularına Verilen **Cevaplar** Silsilesi)

Soru-Cevap

Partileşme Fikrinin Şartları: “Billurluk, Berraklık ve Safiyet”

Jumah Alsaad’a

Soru:

Kerim kardeşim; Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekâtuh,

Soru: Hizbi Kitleleşme kitabının 5. sayfasının en üstten sekizinci satırında şu metin geçmektedir: “Birincisi: Bu hareketler sınırlandırılmamış genel bir fikre dayanıyorlardı. Hatta bu fikir billurluk, berraklık ve safiyetten uzak, kapalı veya kapalı gibiydi.”

Şu kelimelerin anlamı hakkında daha fazla açıklama istemiştin: “Billurluk, berraklık ve safiyet” kelimelerinden kastedilen ne olduğunu, mümkünse örnekler vererek açıklayınız.

Allah sizi, sevdiği ve razı olduğu şeye muvaffak kılsın. Kardeşiniz / Razi.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Kitleleşme kitabında zikredilen şu sözler: (Hatta bu fikir billurluk, berraklık ve safiyetten uzak), maddenin durumlarından esinlenmiştir; zira madde önce gaz hâlinde olur, ardından sıvı/akışkan hâle gelir; daha sonra ise katılaşır ve bu aşamada parçacıkları kristalleşmeye başlar... Kristalleşme sırasında maddenin parçaları şekillenerek belirli ve ayırt edici şekillere sahip kristaller oluşturur; en belirgin kristallerden biri de elmas kristalleridir; zira bu kristallerin belirli ve ayırt edici şekiller aldıkları açıkça görülmektedir.

Gelin kristalleşme sırasındaki üç hususu mülâhaza edelim:

1- Kristal, diğerlerinden ayırt edilebilecek belirli bir şekil alır; fikir açısından olana gelince; fikrin billurlaşması (kristalleşmesi) ile kastedilen, onun özelliklerinin ve sınırlarının açıklığa kavuşturulmasıdır; böylece arzu edilen fikir, onu diğerlerinden ayıran ve ayırt eden net bir yapı haline gelir ve sadece duygusal ve muğlak bir çağrı olarak kalmaz; örneğin kalkınmayı fikrî bir yükseliş olarak açıklamak, birçok insanın zihninde akışkan ve sınırları belirgin olmayan bir tasavvur olarak yer eden kalkınma fikrinin billurlaşmasıdır; örneğin aklın, vakıayı hisler (duyu organları) ve ön bilgiler (sabık malumat) aracılığıyla beyne iletilmesi şeklinde tanımlayarak, bunlar vasıtasıyla bu vakıanın açıklanması, çoğu kişinin tasavvurunda muğlak (akışkan) olan aklın anlamının billurlaşmasıdır... Aynı şekilde toplum, ruh, hayır, şer ve örneğin **Hizb-ut Tahrir Mefhumları** kitabında zikredilen diğer konuların anlamlarının billurlaşmasıdır... Zira bunların hepsi, fikrin billurlaşması ve onu diğerlerinden ayıran fikir için belirli ve net sınırların konulmasına dair örneklerdir; aynı şey, ortaya konulan tanımların tamamı içinde söylenebilir; zira bunlardan amaç, tanımlanan fikri, diğerlerinden ayırt edecek şekilde billurlaştırmaktır.

Bu nedenle doğru tanımın, câmi ve mâni olduğu; yani tanımlanan kavramın unsurlarını bir araya getirmesi ve unsurlarından olmayan şeylerin tanımın kapsamına girmesinin engellenmesi olduğu söylenir; böylece de tanımın özellikleri netleşmiş olur.

2- Bir kristalde, elmas kristallerinde bazen bulunan kusurlar gibi, kendi cinsinden olmayan kusurların (yabancı maddelerin) bulunması mümkündür; dolayısıyla fikirde de bir billurlaşma (kristalleşme) olabilir, ancak içine ona ait olmayan birtakım unsurlar girebilir; bu, İslami fikre ona ait olmayan unsurların karışması gibidir; örneğin İslam tarihinde Doğu felsefelerinden ve Yunan felsefesinden etkilenmenin olduğu gibi Müslümanlar arasına felsefi fikirlerin girmesi... ya da Batılı özgürlük, demokrasi ve insan hakları mefhumları gibi Batılı fikirlerin girmesi, cumhuriyet ve iktidarın el değiştirmesi mefhumlarının benimsenmesi, ya da İslam sosyalizmi sözü ve benzerleri, İslam'dan olmayan ancak ona atfedilmeye başlanan fikirlerdendir; **dolayısıyla bunlar, fikri saf olmaktan çıkaran şaibelerdir.**

3- Kristalin içine bulanıklık ve belirsizliğin girmesi, onun içinden bakıldığında görüntünün net olmamasına, yani şeffaflığını yitirmesine neden olur; bu ise fikrin saf kaynağı ile onun hükümleri arasında bir kopukluk meydana geldiğinde fikir için de söz konusudur; örneğin İslam fikri, İslam akidesine dayanmakta olup onun hükümleri de bu akideden kaynaklanır, **İslam fikrinde ve hükümlerinde herhangi bir çarpıklık veya bulanıklık olmaması için, fikir ile hükmün arasının kaynağı ile ilişkisinin saf olması gerekir; yani düşünceler ve hükümler ile akide arasında sürekli bir bağ olması gerekir;** şöyle ki; fikrin akideye dayalı olması ve hükümlerin de ondan kaynaklanması gerekir... Eğer bu olmazsa, o zaman fikre bulanıklık sızar... Bu ise bu çağda açıkça ortaya çıkmıştır; örneğin Müslümanlar, doğru delilden uzak fetvalara göre faiz alıyor ve onunla muamele etmekte bir beis görmüyorlar, şeriatın talep ettiğinin aksine devletler ve vatanlar olarak parçalanmış olmaktan tiksiniyorlar; yabancılarla ilişki kurmayı ve onların fikirlerini, yasalarını ve davranışlarını kendilerine örnek almayı normal karşılıyorlar; böylece münkeratlar, ona yönelik gerçek bir kınama olmaksızın yaygınlaşmış bir hale gelmiştir... Böylece de İslam fikri, her zaman İslam akidesiyle ilişkilendirilmemesi ve alınan hükümlerin şeriatın delillerinden sahih şerî bir istinbat ile istinbat edilmemesinden dolayı, birçok kişinin zihninde bulanık bir hal almıştır.

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 26 Muharrem 1448

M. 11/07/2026

Cevaba, Emir'in (Allah onu korusun) web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<https://www.facebook.com/AtaAboAlrashtah/posts/122143831623129051>